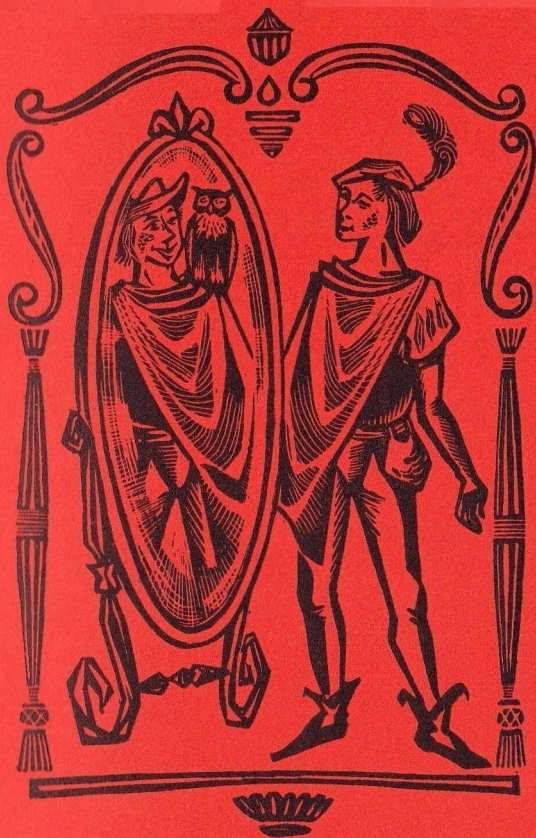

290. Alles heeft zijn inzicht, zei de boer, en hij keek in zijn muts.
291. Er zijn er slechter, zei Nol, en hij kreeg tien jaar kot.
292. 't Is wel wat veel ineens, zei Sippe tot de rechter, en hij had twintig jaar kot vast.
293. Beter blode Jan als dode Jan ! zei de schutter, en hij kroop in een hooimijt binst 't gevecht.
294. Jan lust wel bonen, zei de zeeman, maar geen hele bakken vol.
295. Lastig om veranderen, zei Jorre, en hij sneed een jas uit een onderbroek.
296. 't Simpelste is het beste, zei Mulder, en hij maakte een jas van een meelzak.
297. Die jenever smaakt naar het vat, zei dorstige Joor, en hij dronk scharrebier.
298. De jeugd wil eruit, zei besje, en zij sprong over een strootje.
299. De jeugd zit er toch nog in, zei baaske Koen, en hij sprong over een solferstek.
300. Dat is mis, zei 't varken, en het liep een jodentempel binnen.
301. Afschuwelijk ! zei de uil, en hij bekeek zijn jong.
302. Dat is aardig, zei de uil, en hij keek zijn jongen aan.
303. Jammer genoeg, zei de uil, en een van zijn jongen had een rechte bek.
304. Ze lijken op elkaar, zei de uil, en zijn jongen hadden een kromme bek.
305. Mijn jongen maakt vorderingen, zei Pummels, en 't kereltje droeg vaders broek.
306. Een rappe jongen, zei Luibrechts, en zijn zoon loog zeven keren in een half uur.
307. Dat is andere kaas, zei Mutsaard, en hij beet op een mosselschelp.
308. Het behoeft niet dubbel, zei Douwe, en hij legde de kaas van zijn boterham.
309. Bijeen is plezierig, zei Telloor, en hij was met zijn kalf op gang.
310. Klaar gesproken, zei Fille, en zijn kalf blaatte.
311. Het kamp, zei Arlekijn, maar hij lag onder.
312. Drink hartig, zei Neeltje tegen haar man, en zij gaf hem de ledige kan.
313. Dat heet spreken, zei dove Manus, en ze schoten met een kanon.
314. Ge weet weinig te vertellen, zei Trien Lameer tegen haar vent, en hij was zo doof als een kanon.
315. Luister, zei Mol, en hij was zo doof als een kanon.
316. Vooruit met de kanonnen, zei de Turk, en hij ging lopen.
317. Nu is er nog kans om het spel te winnen, zei Lubbert, en hij was al zijn schijven kwijt.
318. Dat is nog zo simpel niet, zei de metser, en hij probeerde kant te werken.
319. Let op, zei de voerman, en hij viel zelf van de kar.
320. Dat ligt zo in mijn karakter, zei de dief, en hij stal (pikte) voor de vijftigste keer.
321. Dat is een onwinbaar kasteel, zei de boer, en hij stond voor een kalkoven.
322. Dat is een wonderlijk kasteel, zei de boer, en hij zag een ouderwets hoenderhok.
323. 'k Heb het vast ! zei Poele, en hij viste een dooie kat op.
324. Door de keel kan veel, zei de schipper, toen zijn driemaster verkocht werd.
325. Deze keer zijn we diep geweest, zei Blok, en de fles was leeg.

326. Een keer is geen gewoonte, zei Snaps, en hij was 's maandags nuchter.
327. 't Is genoeg voor één keer, zei Pimmels, en 't stropete in zijn keel.
328. Leren heeft wat in, zei bazin Pimpels, en zij naaide voor de vijfde keer een lap op haar jongen zijn broek.
329. Niemand van kennis er bij, zei Smous, en hij zag vijf Chinezen.
330. 'k Zie niemand van kennis hier, zei Savel, en hij stond alleen in de hei.
331. Amen, zei de koster, en de kerk was uit.
332. Wat nu gezongen, zei de koster, en de kerk stond in brand.
333. Ik geloof dat het Grieks is, zei Wiebes, en hij hield zijn kerkboek het onderste boven.
334. Dan houden we nog eens kermis, zei Specht, en hij had nog twee centen.
335. 't Is altijd geen kermis, zei 't begintje, en ze sneed een appel in vieren.
336. We doen ons best, zei Zabber, en hij hooide met Kerstmis.
337. Dat kunnen wij er altijd bijpakken, zei de dief, en hij nam de ketel en de pap mee.
338. Ik ben altijd deftig, zei Ko, en hij droeg een gouden ketting om mest te voeren.
339. Ik had geen keus, zei Spiering, en hij was met een dove getrouwd.
340. 't Komt op één niet aan, zei de vos, en hij roofde al de kiekens.
341. Dat heb ik weeral bijgeleerd, zei Flokke, en hij wiegde 't kind.
342. Het zal mettertijd wel gaan, zei Jan, en hij had een klein kind aan de leiband.
343. Hoe zal het nog gaan, zei Jas, en het kind had geen voeten.
344. Ik wilde wel eens zien, zei de blindeman, dat mijn kinderen vochten.
345. Plezierig als 't gedaan is, zei Teun, en hij wiegde 't kind.
346. 't Zal wel gaan als 't aan 't gaan is, zei de man, en het kind had maar één been.
347. Klagers geen nood en stoeffers geen brood, zei kale Hannes, en hij stoefte op zijn fluwelen broek.
348. Alles heeft zijn inzicht, zei Lomme, en hij keek in zijn klak.
349. 'k Moet eerst mijn klanten dienen, zei de baas, en hij vulde zijn pint.
350. Ik ben voor de klare, zei Stoop, en hij bestelde nog een liter.
351. Troebel is nooit goed, zei Snaps, en hij dronk altijd klare.
352. Nu gaat ge wat horen, zei Pompoen, en hij speelde op de klarinet met een strijdstok.
353. Dat is andere klaver, zei Tist, en hij lag in de biezen.
354. Dat is een omgekeerde klok, zei Michiel oom, en hij zag een stamper in de vizel staan.
355. 't Kan wel zijn, zei Bleekers, en hij liep met zijn klompen achter een haas.
356. Dat heb ik in mijn knikker, zei de smid, en hij viel met zijn kop op een spijker.
357. Daar ligt de knoop, zei Kwispel, en hij hield zijn broek met zijn handen vast.
358. Dat vind ik ook, zei Sleebes, en hij raapte een knoop op.
359. Dat staat vast, zei Doorke, en hij naaide zijn knoppen met peldraad.
360. Exempli gratia, zei de boer, een koe is een groot beest.
361. Weg gaan mijn koeien, zei de boer, en hij had zijn kalf bij de staart.

Spreekwoorden

ZEI - SPREUKEN

J. CAUBERGHE

J. CAUBERGHE

nederlandse taalschat

NEDERLANDSE TAALSCHAT

SPREEKWOORDEN
SPREEKWIJZEN
SYNONIEMEN
CITATEN

BREPOLS

BREPOLS

